

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Велико Търново, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНКО ЯНЕВ

Членове: ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА
ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА

при участието на секретаря МИЛЕНА СТ. ГУШЕВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА Въззивно
гражданско дело № 20214000500316 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Въззивно производство по чл.258 – чл.273 от ГПК.

С решение №260049 от 03.06.2021г., постановено по гр.д. №10/2020г., Окръжен съд-Габрово е осъдил на основание чл.432 от Кодекса за застраховането във връзка с чл.45 от Закона за задълженията и договорите Застрахователно дружество Бул инс АД-гр.София да заплати на К. З. М., с постоянен адрес в гр.Габрово, сумата от 20 000 лева, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на пътно транспортно произшествие настъпило на 09.10.2018 в гр.Габрово, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 08.11.2018г. до окончателното ѝ изплащане. Отхвърлил е иска за неимуществени вреди в останалата му част до пълния претендиран размер от 50 000 лева, като неоснователен и недоказан.

Осъдил е на основание чл.432 от КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД ЗД Бул инс АД-гр.София да заплати на К. З. М., с постоянен адрес в гр.Габрово, сумата от 1359,80 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди

вследствие на същото ПТП, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 08.11.2018г. до окончателното ѝ изплащане. Отхвърлил е иска за имуществени вреди в останалата му част до пълния претендиран размер от 1409,80 лева, като неоснователен и недоказан. Със същото решение Габровският окръжен съд е осъдил на основание чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата Застрахователно дружество Бул инс АД-гр.София да заплати на адвокат Г.И. Н. от Адвокатска колегия-Габрово сумата от 1170,79 лева адвокатски хонорар. Осъдил е на основание чл.78 ал.6 от ГПК Застрахователно дружество Бул инс АД-гр.София да заплати държавна такса по сметката на Габровския окръжен съд в размер на сумата 896,39 лева, както и сумата 5,00 лева за служебното издаване на изпълнителен лист, съразмерно с уважения иск. Осъдил е на основание чл.78 ал.3 от ГПК К. З. М. да заплати на Застрахователно дружество Бул инс АД-гр.София сумата 2002,74 лева, направени разноски по съразмерност с отхвърления иск.

Постъпила е въззивна жалба от ищеца К.М., чрез адвокат Г.Н..

Въззивникът моли Апелативният съд да отмени първоинстанционното решение в отхвърлителната му част, а именно в частта с която е отхвърлена исковата претенция за разликата над уважените 20 000 лева до претендираните 40 000 лева, неимуществени вреди /при предявен иск с исковата молба за 50 000 лева неимуществени вреди/, вместо което с решението си да осъди ответното Застрахователно дружество да заплати на ищеца още сумата от 20 000 лева, неимуществени вреди, или по двете решения сумата от 40 000 лева, неимуществени вреди, с посочения произход, заедно със законната лихва върху тази разлика, считано от датата на увреждането до окончателното ѝ изплащане.

Претендира за присъждане на направените разноски по делото, включително за адвокатски хонорар по реда на чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата.

Прави оплакване за неправилност на обжалваното решение, в обжалваната част. Неправилно бил определен размерът на дължимото обезщетение, като при определянето му не бил приложен правилно критерият за справедливост, установен с разпоредбата на чл.52 от ЗЗД. С оглед конкретните обстоятелства по делото, въз основа на събраните доказателства, се налагал извод, че необходимото, подходящо и достатъчно обезщетение е в

размер на сумата 40 000 лева. В случая възстановителният период бил продължил по-дълго от обичайното за такива травми и това не е поради неправомерно поведение на ищеца. Същият и към настоящия момент имал болки в травмираното ахилесово сухожилие. След периода на лечение, който още продължавал, било задължително провеждането на рехабилитация. Поради настъпили усложнения М. в продължение на около 1-година се придвижвал отначало с две, а след това с една патерица. В продължение на тази 1-година изпитвал силни по интензитет болки, поради което се налагало да ползва обезболяващи медикаменти. През цялото време на лечение имал нужда от чужда помощ. След операцията също изпитвал много силни, неописуеми болки. Сега походката му била задоволителна, но глезенът е леко удебелен и кракът е с непълен градус. След инцидента го боляла лявата страна и кръстът и то най-много там, където е бил предпазният колан, който е бил поставен към момента на пътно транспортното произшествие. Изпитвал болка при промяна на времето и при застудяване.

Въззиваемият ответник Застрахователно дружество Бул Инс АД-гр.София, чрез процесуален представител адвокат Т.М., в писмен отговор, оспорва изцяло въззивната жалба и моли Апелативният съд да я остави без уважение, като неправилна, а първоинстанционното решение в обжалваната част, като правилно, да потвърди.

Окръжен съд-Габрово при определяне на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, в полза на ищеца, резултат на телесните увреждания, получени при процесното пътно транспортно произшествие, бил съобразил всички правно значими обстоятелства, установени на база анализ на всички събрани по делото доказателства. Обжалваното решение било обосновано. Правилно бил приложен материалният закон. Не били допуснати нарушения на процесуалния закон. Обезщетение в размер на сумата 20 000 лева било справедливото за случая и съобразено с конкретните факти и обстоятелства.

Претендира присъждане на разноски съобразно изхода на спора.

В съдебното заседание на Апелативния съд процесуалните представители на страните поддържат съответно въззивната жалба и отговора, като излагат допълнителни съображения във връзка със становищата си.

Като разгледа направените във въззивната жалба оплаквания,

възраженията в отговора, прецени събраните по делото доказателства, взе предвид становищата на страните и извърши проверка на обжалваното първоинстанционно решение в границите на правомощията си, Апелативният съд приема за установено следното:

Въззивната жалба е допустима. Подадена е от страна по делото, която притежава интерес да обжалва, насочена е против подлежащ на обжалване съдебен акт и е подадена в срок.

При обсъждане на нейната основателност приема за установено следното.

Ищецът К. З. М. от гр.Габрово твърди в исковата молба и по делото, че на 09.10.2018г., в гр.Габрово, на бул.Априлов, участвал в пътно транспортно произшествие, при което водачът на застрахован при ответника лек автомобил, конкретизиран, нарушил правилата за движение по пътищата, а именно чл.25 ал.1 от ЗДвП като при преминаване в друга пътна лента не изчакал движещия се по нея лек автомобил, управляван от ищеца т.е. не пропуснал лекия автомобил на ищеца, който имал предимство, блъснал този автомобил отпред вдясно, вследствие на което последвал втори удар в стълб от електрическата мрежа за тролейбуси и в резултат на това на ищеца била причинена средна телесна повреда, изразяваща се в разкъсване на ахилесовото сухожилие на глезена на левия крак, довело до трайно затрудняване движението на същия, както и му били причинени мозъчно сътресение без черепно мозъчна травма, и болки в шията и поясната област на гръбнака. Съставен бил констативен протокол за ПТП. Водено било наказателно производство като по АНД № 1059/2019г. по описа на Габровския районен съд на основание чл.78а от НК на виновния за произшествието водач М. В. за причиняване на пътния инцидент по непредпазливост, било наложено наказание глоба. Съществува причинно следствена връзка между пътния инцидент и телесните увреждания на ищеца. Все още продължавало лечението на травмата като се налагало М. да ползва помощ от своите близки. Подал заявление пред застрахователя да му бъде изплатено обезщетение в размер на 30 000 лева, но без резултат.

Предвид изложеното ищецът моли съдът да постанови решение, с което на основание чл.432 от Кодекса за застраховането да осъди ответника Застрахователно дружество Бул Инс АД-гр.София да му заплати сумата от

50 000 лева, представляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди – болки и страдания – вследствие на ПТП настъпило на 09.10.2018г. в гр.Габрово, както и сумата 1 359,80 лева, причинени имуществени вреди, от същото ПТП, заедно със законната лихва върху тези главници, считано от 08.11.2018г. – датата когато е уведомил застрахователя за настъпването на застрахователното събитие, до окончателното изплащане на сумите.

Въззиваемият ответник Застрахователно дружество Бул Инс АД-гр.София, в писмен отговор по реда на чл.131 от ГПК и по делото, оспорва изцяло предявения иск, както по основание, така и по размер. Оспорва механизма на ПТП, описан в констативния акт, както и твърденията на ищеца по този въпрос, тъй като от тях не можело да се установи по категоричен начин кой от участниците в произшествието е виновен за настъпването му. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, тъй като е бил без поставен предпазен колан. Настъпилите за ищеца вреди произтичали по вид и степен, и от собственото му противоправно поведение. Оспорва вредите да се в пряка причинно следствена връзка с ПТП-то. Болките и страданията били резултат от предходни и хронични заболявания на самия ищец. Оспорва твърдяните интензитет и продължителност на същите. Не било доказано с документи ищецът да е направил разходи за лечение в размер на претендираните имуществени вреди.

Моли съдът да отхвърли изцяло предявените искове или да намали размера на претендираното обезщетение.

Като прецени събраните по делото доказателства, взе предвид становищата на страните и извърши проверка на обжалваното решение в границите на правомощията си Апелативният съд приема за установено следното:

При извършената служебна проверка съгласно разпоредбата на чл.269 ал.1 от ГПК Въззивният съд намира обжалваното решение за валидно и допустимо в неговата цялост, тъй като е постановено от законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, изготвено е в писмена форма, подписано е и е разбираемо.

След като констатира, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо, Въззивният съд пристъпи към проверка на правилността му.

В първоинстанционното решение са съобразени всички събрани по делото доказателства. Окръжният съд е изяснил всестранно и правилно фактическата обстановка по делото и въз основа на нея е направил правилни изводи относно установените по делото факти и обстоятелства.

Следва да се отбележи, че решението на Окръжен съд-Габрово не е обжалвано, поради което е влязло в сила в следните му части: 1.в частта, с която ответното Застрахователно дружество Бул Инс АД-гр.София е осъдено на основание чл.432 от КЗ да заплати на ищеца К.М. сумата 20 000 лева и сумата 1359,80 лева, представляващи обезщетения съответно за претърпени неимуществени и имуществени вреди вследствие на пътно транспортното произшествие, настъпило на 09.10.2018г. в гр.Габрово по изключителната вина на водача М. В., със застрахован при ответника лек автомобил, заедно със законната лихва върху тези суми, считано от 08.11.2018г. до окончателното им изплащане; 2.в частта, с която са отхвърлени предявените искове за заплащане на неимуществени вреди над сумата 40 000 лева /в исковата молба се претендират 50 000 лева, но с въззивната жалба се поддържа иск до размер само на 40 000 лева/, както и за заплащане на имуществени вреди над 1359,80 лева до заявените 1409,80 лева; 3.както и в частта относно началната дата на дължимост на законната лихва, а именно датата 08.11.2018г., когато е подадено заявление до Застрахователното дружество с искане да бъде изплатено на ищеца застрахователно обезщетение.

Апелативният съд възприема изяснената от първоинстанционния съд фактическа обстановка и не намира за необходимо да я възпроизвежда подробно в настоящото въззивно решение.

В тази връзка според Апелативния съд, Окръжният съд е съобразил изцяло заключението на съдебно автотехническата експертиза на вещото лице инж.Божидар М., от което се установява механизма на процесното ПТП, както и се установява по категоричен начин, че причината то да настъпи е единствено поведението на водача М. В., който с управлението от него и застрахован при ответника лек автомобил БМВ, с рег.№ ЕВ 03****, нарушил правилата за движение по пътищата като при преминаване в лявата пътна лента не спазил предимството на движещия се в нея лек автомобил Тойота Аурис, с рег.№ ЕВ 36****, управляван от ищеца К.М., вследствие на което

нарушение настъпил удар между лекия автомобил БВМ и дясната предна част на лекия автомобил Тойота и втори удар на лекия автомобил Тойота в електрически стълб от тролебусната мрежа.

Изводът, че единствено виновен за настъпване на ПТП-то е лек автомобил БМВ с водач М. В. следва и от решението по АНД №№ 1059/2019г. по описа на Габровския районен съд, с което на основание чл.78а от НК на виновния за произшествието водач М. В. за причиняване на процесния пътен инцидент по непредпазливост, е наложено наказание глоба.

Съгласно разпоредбата на чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, като разпоредбата на чл.78а от НК приравнява влязлото в сила съдебно решение по този текст с посочените последици от влязлата в сила присъда за гражданския съд, а именно относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Вещото лице инж.М., счита, че при конкретния удар между двете МПС коланът и/или въздушната възглавница не ограничава последиците от него, в случая тези последици за ищеца не зависят от това дали същият е бил с поставен или не предпазен колан, но много по-вероятно е същият да е бил с поставен предпазен колан.

От заключението на съдебно медицинската експертиза с вещо лице д-р С. Р. – началник на Отделението по съдебна медицина при МБАЛ-гр.Габрово, която експертиза също е назначена в първата инстанция, се установява по убедителен и категоричен начин, че при процесното пътно транспортно произшествие ищецът К. М. е получил мозъчно сътресение, без загуба на съзнание и откъсване на ахилесовото сухожилие на левия крак от залавното му място. Според вещото лице мозъчното сътресение без загуба на съзнанието е довело до временно разстройство на здравето, неопасно за живота, за срок от 1,5-2 месеца. Скъсването на ахилесовото сухожилие е лекувано оперативно с две последователни операции, съответно на 12.10.2018г. в МБАЛ-гр.Габрово и през м.март 2019г. в Клиниката по ортопедия и травматология- Горна Баня, както и е приложено медикаментозно лечение, като отначало в продължение на 3 месеца е било

необходимо ищецът да се движи с две патерици, след това с една, след което без помощни средства т.е. вместо обичайният срок за възстановяване от тази травма 4-6 месеца, вследствие на настъпило усложнение ищецът продължава и понастоящем да има оплаквания от болки в травмираното сухожилие.

Д-р Р. счита, че за скъсването на ахилесовото сухожилие и за продължителния оздравителен процес имат значение наличните при ищеца от преди пътния инцидент шийна и поясна артроза и остеохондроза, като съществуващите артрозни и възпалителни промени в областта на лявата глезенна става са благоприятствали възможността за скъсване на ахилесовото сухожилие. Вещото лице е констатирало, че ищецът има предходна произшествието операция на 5-ти и 4-ти поясен прешлен с остатъчна артрофия на мускулатурата на подбедрицата на десния долен крайник и невъзможност за повдигане на дясното ходило нагоре и тези заболявания до известна степен влияят негативно върху пълноценната рехабилитация на ищеца след пътния инцидент.

Д-р Р. стига до категоричния извод, че между посочените травматични увреждания и процесното ПТП има пряка причинно следствена връзка, както и че тези травматични увреди не биха се повлияли в благоприятна или неблагоприятна посока от поставен предпазен колан.

Апелативният съд същ приема изцяло двете заключения, съответно на д-р Рачен и на инж.М., като компетентни, обосновани и неоспорени.

Настоящият съдебен състав намира, че въз основа на тази установена фактическа обстановка, в обжалваното решение първоинстанционния съд е формулирал правилни правни изводи, които Апелативният съд споделя.

Въззивната инстанция споделя основния правен извод, направен от Окръжния съд в обжалваното първоинстанционно решение, че с оглед на конкретните правно значими обстоятелства, в случая, обезщетение в размер на сумата 20 000 лева, за претърпените и търпяни досега, и за в бъдещи неимуществени вреди- болки и страдания – от ищеца вследствие на процесното ПТП, е подходящото, необходимо и достатъчно застрахователно обезщетение, като се имат предвид социално икономическата обстановка в страната, нивата на застрахователно покритие и присъждащите обезщетения за аналогични случаи. Налице са обстоятелства, които са допринесли за тежестта на получените от ищеца травматични увреждания респективно за

претърпените от него болки и страдания, които са извън виновното поведение на водача на другия лек автомобил М. В., който има вина за настъпване на ПТП-то и които се изразяват в налични предходни заболявания на ищеца – артроза и остеохандроза, както и съществуващи отпреди инцидента възпалителни процеси в лявата глезенна става, поради което отговорността на застрахователя следва да бъде намалена. Неоснователно обаче е възражението на ответника за съпричиняване от страна на пострадалия от гледна точка на негово поведение, изразяващо се в не поставена на предпазен колан. От заключенията и на автотехническата, и на медицинската експертиза се установява че М. е бил с поставен обезопасителен колан, както и че поставянето или непоставянето на колана е без значение за получаване на увержденията.

Мотивите на Окръжния съд относно началния момент на дължимост на законната лихва върху присъденото обезщетение за неимуществени и за имуществени вреди, също са правилни, законосъобразни и обосновани, и Апелативният съд ги споделя.

Апелативният съд, с оглед разпоредбата на чл.272 от ГПК, възприема изцяло мотивите на Окръжния съд.

Намира, че същите са в съответствие със закона и съдебната практика.

Предвид изложеното възраженията и доводите на въззивника ищец относно пороци на обжалваното решение, направени във въззивната жалба, се явяват неоснователни и недоказани, тъй като обжалваното решение не страда от такива пороци.

Като правилно обжалваното първоинстанционно решение следва да бъде потвърдено в обжалваната му част.

Първоинстанционното решение е правилно и в частта за присъдените разноски, поради което следва да бъде потвърдено и в тази му част.

При този изход на делото и на основание чл.78 от ГПК въззивникът следва да заплати на въззиваемия направените разноски в тази инстанция в размер на сумата 1 440,00 лева, договорено и платено адвокатско възнаграждение, които обстоятелства се установяват със списък по чл.80 от ГПК, удостоверение за регистрация по ЗДДС, и договор за правна защита и съдействие, в който е вписано изрично че сумата е заплатена, а на

процесуалния представител на въззивника не се дължи адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата предвид оставянето без уважение на въззивната жалба. Възражението за прекомерност на адвокатския хонорар на адвоката на въззивника е неоснователно, тъй като е в рамките на определения по Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с начислен ДДС в съответствие с §2а от същата Наредба.

Водим от изложеното Апелативният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №260049 от 03.06.2021г., постановено по гр.д. №10/2020г., на Окръжен съд-Габрово В ОБЖАЛВАНАТА ЧАСТ.

ОСЪЖДА К. З. М. от гр.Габрово, с ЕГН ***** да заплати на Застрахователно дружество Бул Инс АД-гр.София, с ЕИК 831830482 сумата 1 440,00 лева, направени разноси в тази инстанция.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____